

La Sauva Negra

Dc, 6/07/2011 per La puntada

[La puntada](#)

En record de l'Oleguer Bellavista, que em va fer conèixer aquest indret

Passejarem per la Sauva Negra, petit espai protegit declarat d'interès natural, que conté les restes d'una antiga fageda (el topònim està documentat ja el 1121). «És un espai representatiu del paisatge subhumit de l'altiplà del Moianès que acull una mostra significativa de la irradiació extrema d'unitats de vegetació extramediterrànies, destacant la presència relictual, i extremadament singular en aquest territori, de la fageda i altres elements de caràcter eurosiberià.» (De la Declaració d'espai d'interès natural)

Partim de Castellcir. La pista de terra surt arran del Local Social i l'escola bressol. És la que mena al Castell i a l'església de Sant Andreu. Baixem per uns revolts pronunciats. Deixem a l'esquerra un parell de camins. La vista s'eixampla cap a la dreta i veiem Sant Andreu de Castellcir. Deixem un altre camí a l'esquerra.

Arribem a una cruïlla ampla. I ara sí, prenem el camí de l'esquerra, per damunt una gran llosa de pedra. De seguida veiem unes naus de granja i Ca l'Antoja. Les voregem. Davant, enlairat, albirem el castell de Popa. A l'esquena ens queda Sant Andreu. Avancem. Deixem un camí que trenca cap a la dreta, i al cap de molt poc, un altre. Aviat ens quedaran a la dreta, entre l'arbreda més enllà d'un camp, les restes difícils de distingir d'una torre de defensa (s. xi-xii), la Torrassa o la Torrota dels Moros.

No trigarem a deixar un camí a mà esquerra (tornarem per aquest). Passem una tanca i travessem el torrent de la Sauva Negra. Pugem. S'obre la vista. El castell, davant, i a l'esquerra, els camps del Pla Fesoler. Continuem pujant. Passem una cadena i una porta. Som a l'altura del castell. El mirem de tu a tu. Deixem un camí que trenca a la dreta. Arribem a un coll. Tirem recte endavant, passem una cadena i ja s'endevina la Casanova del Castell.

Just abans de la casa, deixem la pista i passem a tocar d'una pilastra. Tirem pel camí (no gaire evident al principi) que planejant voreja el turó de sobre la casa. A l'esquerra, un camp. Al fons, a ponent, destaca la silueta del Montcau i de Montserrat, i més a prop, la gran masia de la Talladella i la urbanització de La Penya. Acabat el camp, ens anem endinsant a l'obaga de la Sauva Negra. Comencem a veure algun faig entre roures, pi roig, blades, aurons i moixeres. Tirem endavant. De cop el bon camí sembla que es talli i un corriol s'enfilí per la

dreta i un altre davallí per l'esquerra. Aquest que baixa ens porta a la font (sulfurosa?). Raja poc i presideix una placeta amb un roure i un grèvol al mig.

Deixem la font a la nostra esquena i baixem per l'obaga per un caminet cap al torrent. Primer baixa poc, però aviat fem un revolt fort a la dreta i baixem de valent per la fageda fins a trobar un camí ample. Fita. Si tiràvem cap a la dreta aniríem a Santa Maria Savall. Nosaltres tirem cap a l'esquerra. El camí travessa la fageda i segueix el torrent. A poc a poc la deixarem enrere. Passem una porta i se'ns uneix un camí per la dreta, a la confluència sembla endevinar-se la resta d'un pou de glaç. El camí es fa menys ombrívol. Un parell de cops travessem el torrent, deixem enrere un mas enrunat. Passem una tanca i aviat se'ns ajunta per l'esquerra el camí que hem fet de pujada: de seguida som al pla de la Torrota. A partir d'aquí desfem el camí tirant cap a Ca l'Antoja i Castellcir.

Recomanem seguir el recorregut, i contextualitzar-lo dins el seu entorn, amb el mapa Cingles de Bertí d'Editorial Alpina. L'excursió, d'unes tres hores i mitja a pas tranquil, és per a qualsevol època de l'any, però especialment recomanable a la primavera i a la tardor. La passejada que hem fet potser us animarà, en altres ocasions, a arribar-vos a l'església de Sant Andreu (s. xi), al castell de la Popa o de Castellcir (s. x-xi) o a les ruïnes de Santa Maria Savall (s. xi-xiii).

Josep Pascual